

Látens kép

*„Végül az élmény azonos lesz azzal,
hogy lefényképezzük”
(Susan Sontag)*

arra a napra
egyébként egyikünk sem
emlékezett volna
te minden bizonnyal
már el is felejtetted
mögöttünk egy év
málló hordaléka
törekeny tárgyak
felszínén
ezüstüledék
ébredés után
levettem a polcról
azt a régi japán gépet
a keresőbe zártam alakod
és enyhe nyomással
exponáltam
a rekesz
izomszerűen rándult
szabályos nyílásán
utat talált magának a
rólad visszaverődő fény
és a zselatin-film
szemcséiben
nyomot hagyott

anyagából
az idő
félárnyékban ültél
a falnak támaszkodva
akkor
pár kivágott
schiele-másolat
alatt eredetid
a vékony paplan
tüdőd vonaláig
takarta színtelen
melleid
ahogy a
felhúzókar mozdult
elfordult fejed
akaratlanul is
arányossá téve
elhibázott
aranymetszésemet
nem tudhattam hogy
ez lesz az utolsó képem rólad
talán ezért nem mertem
még mindig előhívni
látens képed jeleit
sötétben őrzik
japán mérnökök
varratai

*

elképzelem
hogy tényleg
itt voltál
hogy nem csak
utólag komponált
valódivá
a lelkiismeret
hogy történhetett
volna valahogy
másképpen
is

elképelem
ahogy a hívásnál
megsemmisülsz
a rögzítő oldatok
sem képesek
állandóvá tenni
az ezüstit
fehéren izzik
elforduló
szemlencséid
elvakítja a fény
a köztünk
lévő távolságot
végtelenné nyújtja
a disztorzió